

Toybil á heysti

— ikki veðurfrøði, men vakur tónleikur, tá Tøbrud fer á pallin

Tøbrud, toybil, plagar at vera um várið. Men danski tónleikarabólkurin Tøbrud er alt árið. Og nú í heyst er hann komin til Føroya at spæla í Havn og Klaksvík.

Hetta er aðru ferð, Tøbrud er í Føroyum. Í 1981 voru teir triggir. Nú eru teir fyra: Christian Alvad, Jens Jefsen, Gary Snider og nýggi maðurin Steen Råhauge.

Hann spælir congas, percussion og tvørfloytu og gevur orkestrinum eitt størri ljóð, sigur Jens Jefsen.

Teir eru allir fyra professionellir tónleikarar og eru í fleiri orkestrum. Teir kunna ikki liva av bara at spæla í Tøbrud. Men teir leggja stóran dent á at fáa Tøbrud at virka so væl sum gjørligt.

Og hetta gevur úrslið. — Vit hava spælt í trý ár og eru so liðandi blivnir betur og betur dándir, sigur Jens Jefsen, sum fegnast um, at tað bar til hjá teimum aftur at koma til Føroya.

— Okkum dámar væl her og fólkíð og náttúran inspirera musikkin hjá

okkum.

Havnar Jazzfelag er aftur hesa ferð vertur hjá Tøbrud.

Triggjar plátur

Tøbrud er úr Árhús. Bólkurin hevur givið út tvær plátur og tann triðja er á veg.

— Vit arbeiða við henni í lètuni og ætla at fáa hana út fyrri júl, sigur Jens Jefsen.

Fyrsta plátan eitur Tøbrud, hon kom í 1981. Stormsvalen kom í 1982.

— Her í Føroyum fara vit at spæla lög av øllum trimum plátunum.

Men hvat er tað fyrri tónleikur, Tøbrud hevur at bjóða?

Jens Jefsen visir á, at teir fyra hava fingist við ávikavist fólkatónleik, rokk, latin og jazz. Hetta ávirkar sjálvandi tónleikin hjá Tøbrud, sum Jens Jefsen kallar lyrisk-an improvisationsmusikk við temaum. Fusionsmusikkur við einum farna av norðurlandskum dái.

Ikki dansimusikkur, men konsertmusikkur burturav.

Í kvøld

Tøbrud spælir fyrstu ferð í kvøld. Fyri Havnar Jazzfelag í Veitsluhøllini í Klubbanum kl. 23.00. Í morgin, sunnudagin, skulu teir spæla í Mimi og Kagganum, mikudagin í Klaksvík. Ungdómsfelag, hósdagin í Norðurlandahúsinum og friggjadagin aftur í Jazzfelagnum.

Flestu lögini hava teir

sjálvir gjørt, fyrst og fremst Chr. Alvad. Eisini hava teir tikið nøkur norðurlandsk fólkaløg, sum teir fáa at ljóða heilt øðrvísi enn vit eru von við. Teir hava gjørt lög til tveir sangir hjá St.St. Blicher. Det er hvidt herude og Sig nærmer tiden.

Higartil hevur Tøbrud bert spælt í Danmark og Føroyum.

Men vit kenna fólk í Svøríki og kanska fara vit hagar næsta ár, sigur Jens Jefsen.

hd

Hetta er manningin í Tøbrud: frá vinstru Steen Råhauge, Jens Jefsen (bass), Gary Snider (guitar) og Christian Alvad (guitar).

Teir syngja ikki. Øll lögini eru instrumental.

Gary er úr Kanada. Hann hevur búð í Danmark í átta ár.

Á hvíta tjaldinum

Hugni til tey myrku kvøldini. Aftur ein «Gysernes gysar». Ur USA sjálvandi.

Nakrir unglingar liva livið í einari summarlegu úti í skóginum.

Við legubálið og tvey og tvey í sovposunum.

Urtagarðsmaðurin á leguni er eitt sindur lögini. Ikki sum hini. Og hann fær sjálvandi ikki frið. Hann verður happaður. Men so eina náttina gerst happing-in alt ov grov. Tey seta eld á urtagarðsmannin.

Fleiri ár er hann á sjúkrahúsinum. Men hann sleppur heim aftur.

Ohugnaliga vanskapaður av brunasárunum. Og við, sum vera man, einum brennandi hatri til ung fólk, sum stuttleika sær.

Og so er stóðið lagt undir ein biligan ræðu-film. Urtagarðsmaðurin fer aftur á summarleguakið. Hann finnur hvassa saksin fram aftur. Men tað eru ikki blómurnar, hann ætlar at klippa. Tað er teir ungu dreingirni rog tær ungu genturnar, sum skulu sleppa at kenna, hvussu hvassur saksurin er.

Gamli urtagarðsmaðurin ætlar at hevna. Blóðugt undirhald.

Einasta navn, vert er at nevna burtur úr frágreiðingini um filmin, er Rick Wakeman, primus motor í bólkinum Yes. Hann hevur gjørt tónleikin til film-in.

Legubálið kemur í Leikhús Bio.

